

Farsunds
Sanitetsforenings

20. års dag

18. januar 1935.

—
—
—

Mell.: «Dri ei min sjel en hydfull sang».
Velkommen alle her idag
som våre gjester kjære.
Vi trodast står i søskenlag
— la så det alltid være,
Det samme mål vi alle har,
og felles lett vi alle tar.
— Jo slik fra første stund det var
— det skal nok båten bære.

Det er vår trang å shape hip
og tro for angstfullt hjerte,
— å haare hvert et nadsens rog,
— å hindre hver en smerte.
Vi har vår dont, som er oss kjær:
å frøsle dem som sorger bor.
For oss den plikten lett nok er, —
det først av alt vi lærtie.

Vi lyve år tilbake går
— og gleder oss ved minnet.
Så lys den dagen for oss står
— en friskning op for sinnet.
Med hjerte varmt igang man gikk,
og rette kursen straks man fikk.
Åjo, det blev en styrkedrakk,
hvis kraft vil aldri svinne.

Og nu vi feirer denne dag
— vårt forbunds morgennude.
Den sed vi sladde i vårt lag,
er blitt til frodig grude.
I lidens løp det spretet op
til moden frukt fra liten knopp,
og vokse vil det uten stopp
sålenge sol kan glade.

En varmtfølt takk vi setter til
enhver som kaffet fyller.
De «søstre» kjær vi nevne vil
og heit vi her dem hylder.
Med liv og lyst de tar sitt tak;
for dem det er en hjertesak.
De med den vilje som står bak
vidundere fremtryller.